

Wspólnota chroni najłabszych, aby nikt się nie zatracił

Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mojego, który jest w niebie. /Mt 18,10/

Ewangelista słowem *mali* może określać: słabych w wierze; wszystkich wiernych (opierających się na Bogu a nie na sobie), ubogich duchowo i materialnie, tych którzy w oczach innych ludzi nic oni nie znaczą, a dla Boga są bardzo ważni. Jezus broni ludzi kruchej wiary, broni ich relacji z Bogiem, aby ta mała słaba nic nie została przerwana. Potrzebują opieki ci, którzy się gubią, którzy wchodzą w kryzys.

Czasownik *katafronein* oznacza: pogardzać; nie troszczyć się. Taka postawa jest przeciwna do wzajemnej troski i miłości. Jezus zabrania uczniom pogardzania kimkolwiek, zwłaszcza najmniejszymi. Pokazuje, że mamy zająć się tym, który się gubi i potrzebuje naszej troski, to wspólnota jest miejscem, gdzie powinien zostać otoczony szczególną opieką i znaleźć nowe siły, wzmocnić więź i relację w Bogiem.

Chrystus opowiada przypowieść o zabłąkanej owcy, by wytłumaczyć swój sposób myślenia. Pokazuje, że darzy miłością tych, którzy się zagubili, jak pasterz zostawia wszystkie, by szukać jednej. Zabłąkana owca oznacza każdego chrześcijanina, który błądzi na drogach wiary.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego

Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mojego, który jest w niebie. <Albowiem Syn Człowieczy przyszedł ocalić to, co zginęło>. Jak wam się zdaje? Jeśli kto posiada sto owiec i zabłąka się jedna z nich: czy nie zostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na górach i nie pójdzie szukać tej, która się zabłąkała? A jeśli mu się uda ją odnaleźć, zaprawdę, powiadam wam: cieszy się nią bardziej niż dziewięćdziesięciu dziewięciu tymi, które się nie zabłąkały. Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, żeby zginęło jedno z tych małych. /Mt 8,10-14/

*Oto biedak zawołał, a Pan go usłyszał,
i wybawił ze wszystkich ucisków.
Anioł Pana zakłada obóz warowny
wokół bojących się Jego i niesie im ocalenie.
Pan jest blisko skruszonych w sercu
i wybawia złamanych na duchu.
Wiele nieszczęść [spada na] sprawiedliwego;
lecz ze wszystkich Pan go wybawia.
Strzeże On wszystkich jego kości:
ani jedna z nich nie ulegnie złamaniu. /Ps 34, 7-8.19-21/*

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Jak mogę wspierać słabszych ode mnie /troszczyć się o nie/?

Co dla mnie jest wsparciem we wspólnocie?

5. Modlitwa

Podsumowaniem spotkania niech będzie wspólna modlitwa, w której oddamy nasze słabości i powierzymy się naszym aniołom.